

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Albertsen: Der blev fra socialdemokratiets side givet udtryk for sympati og velvillig holdning over for dette forslag, da det var til første behandling her i salen. Vi har ikke haft megen tid under udvalgsarbejdet til i givet fald at få en drøftelse med ministeren om eventuelle videregående overvejelser med henblik på den personkreds, der er inde i billedet her. Jeg ville skønne det ønskeligt, om vi i folketingets faste socialudvalg, når vi mødes igen til efteråret, tog nogle af disse problemer op til drøftelse. Det er selvfølgelig rigtigt, at vi tidligere på året har taget stilling til forskellige ændringer og forbedringer, hvad denne personkreds angår. Vi kan imidlertid ikke lægge skjul på, at tanken bag forslaget her også er rimelig på baggrund af den særlige festligholdelse, vi har haft i år; man kunne nok have imødekommet det beskedne ønske, der her er tale om, uanset hvor lovforslaget end hidrører fra.

Vi vil altså gerne anbefale at stemme for lovforslaget, og vi vil samtidig henstille til socialministeren, at vi, når vi mødes til arbejdet i folketinget til efteråret, kommer til at drøfte nogle af disse problemer. Jeg har forstået på de bemærkninger, der er fremkommet fra ministeren i samme anledning, at det er oplyst over for hende, at Frihedskampens Veteraner er ved at bearbejde et materiale desangående. Vi synes, at det er udmærket, men vi mener også, det er en opgave, hvor ministeriet er forpligtet. Forholdet er jo det, at for mange af dem, der blev arresteret og kom ud for den forfærdelige oplevelse, det var at komme i koncentrationslejr, kan det først nu en lang år-række senere klargøres, hvilke virkninger det har haft for dem. Det vil sige, at mange af de ydelser, der er givet dem, i og for sig er urimelige på baggrund af den mellemlig-

gende periode og den mellemliggende prisudvikling. Derfor tror jeg, vi er nødt til at beskæftige os med det. Vi kan ikke acceptere, at det, der er sket tidligere på året, er tilfredsstillende.

Vi kan anbefale forslaget og anmoder om, at problemet tages op til videre behandling til efteråret.

Adam Møller: Det er givet, at den nærmere undersøgelse af problemerne omkring besættelsestidens ofre, som den ærede socialdemokratiske ordfører her gjorde sig til talsmand for, må komme. Allerede da vi i efteråret behandlede det forslag, som socialministeren havde fremsat, som blev gennemført, og som var adskilligt bedre end det nu foreliggende forslag, blev det fremhævet, at spørgsmålet var til stadig undersøgelse, og det er også fremhævet af socialministeren efter den tid.

Der er i og for sig ikke grund til at fremsætte så forfærdelig mange bemærkninger ved denne anden behandling. Men man må jo sige, at livet er omskifteligt for Danmarks kommunistiske parti. Da vi forleden dag — jeg tror, det var den 26. i forrige måned — behandlede nogle forslag, som fru Hanne Reintoft havde fremsat, var der ved skæbnens ugunst ved afstemningen ikke engang én stemme for disse forslag. Men nu kan Danmarks kommunistiske parti glæde sig over et bemærkelsesværdigt stort følge; ikke alene socialdemokratiet, men også socialistisk folkeparti indstiller det foreliggende forslag til vedtagelse. Man kunne måske sige, at det synes, som om socialdemokratiet og socialistisk folkeparti i denne sag henholder sig til det gamle ordsprog om, at en blind høne også kan finde et korn.

Her har vi altså den situation, at de 63 medlemmer af socialdemokratiet her i dette høje ting og de 11 medlemmer af socialistisk folkeparti, i alt 74 medlemmer — tællende en forhenværende socialminister, tællende flere forhenværende ministre, herunder to, der har været ministre med særlig